

Minister Aktywów Państwowych

Wojciech Balczun

BM.I.053.353.2026

IK: 1288336

Warszawa, 04 sierpnia 2026 r.

**Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Szanowny Panie Marszałku,

poniżej udzielam odpowiedzi na interpelację K10INT18353, Pana Roberta Dowhana, Posła na Sejm RP, z dnia 15 lipca 2026 r. w sprawie wysokich cen gazu.

Uprzejmie informuję, że zgodnie z przepisem art. 9b ustawy o działach administracji rządowej dział aktywa państwowe, którym kieruje Minister Aktywów Państwowych, obejmuje sprawy dotyczące gospodarowania mieniem państwowym, w tym wykonywania praw majątkowych i osobistych przysługujących Skarbowi Państwa, jak również ochrony jego interesów – z wyjątkiem spraw, które na mocy przepisów odrębnych przypisane są innym działom. Minister Aktywów Państwowych reprezentuje Skarb Państwa w wyżej określonym zakresie. Wyrażona w art. 7 Konstytucji RP zasada legalizmu nakłada na organy państwowe obowiązek działania zgodnie z obowiązującymi przepisami kompetencyjnymi, interpretowanymi w sposób ścisły. Niedopuszczalne jest działanie organów władzy publicznej bez podstawy prawnej albo wykraczające poza jej granice.

Minister Aktywów Państwowych, który wykonuje prawa z należących do Skarbu Państwa akcji w spółce Orlen S.A. (dalej: ORLEN, Spółka) dysponuje uprawnieniami akcjonariusza określonymi w Kodeksie spółek handlowych (dalej: KSH) oraz Statucie ORLEN. Stosownie do regulacji art. 368 KSH prowadzenie spraw spółki należy do kompetencji Zarządu, a zgodnie z art. 375¹ KSH Walne Zgromadzenie i Rada Nadzorcza nie mogą wydawać Zarządowi wiążących poleceń dotyczących prowadzenia spraw spółki. ORLEN natomiast wykonuje prawa z akcji i udziałów spółek z Grupy Kapitałowej ORLEN, w tym myORLEN sp. z o. o.

Mając na względzie powyższe wyjaśniam, że odpowiedź na wystąpienie Pana Posła została przygotowana w oparciu o informacje przekazane przez ORLEN.

Odnosnie cen za paliwo gazowe, ORLEN wyjaśnia, że myORLEN sp. z o. o. (dawniej: PGNiG Obrót Detaliczny sp. z o. o.) nie jest uprawniony do prognozowania przyszłych poziomów cen w sposób swobodny. Ewentualne zmiany taryf następują wyłącznie w trybie przewidzianym ustawą z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (dalej: ustawa Prawo energetyczne) i po uzyskaniu ich zatwierdzenia przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (dalej: Prezes URE).

Spółka wyjaśnia, że myORLEN sp. z o. o. zaopatruje się w paliwo gazowe w istotnej części na Towarowej Giełdzie Energii S.A. (dalej: TGE), gdzie działają mechanizmy rynkowe. Ceny gazu na TGE nie są ustalane regulacyjnie lecz wynikają z mechanizmu popytu i podaży z uwzględnieniem zasad konkurencyjności. Na ich wysokość wpływają w szczególności: notowania na europejskich hubach gazowych, aktualny poziom zapętnienia magazynów

gazu, warunki pogodowe determinujące zapotrzebowanie, dostępność gazu z importu oraz gazociągów, kursy walutowe, a także czynniki geopolityczne i sytuacja na globalnym rynku gazu. W konsekwencji ceny, po jakich przedsiębiorstwo pozyskuje paliwo gazowe, odzwierciedlają aktualną sytuację rynkową i pozostają poza możliwością ich dowolnego kształtowania przez sprzedawcę.

Odnosząc się do stawki opłaty abonamentowej Spółka wskazuje, że myORLEN sp. z o. o. w rozliczeniach należności za pobór paliwa gazowego stosuje stawkę opłaty abonamentowej na podstawie obowiązujących przepisów ustawy Prawo energetyczne oraz rozporządzenia Ministra Energii z dnia 15 marca 2018 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi (dalej: rozporządzenie taryfowe).

Zgodnie z ww. regulacjami opłata abonamentowa ma charakter stały i skalkulowana jest w taryfie zatwierdzonej przez Prezesa URE. Zgodnie z § 29 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia taryfowego przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi kalkuluje stawki opłat abonamentowych na podstawie planowanych kosztów uzasadnionych związanych z m.in. wystawianiem i dostarczaniem faktur, obliczaniem i pobieraniem należności, uzasadnioną kontrolą wskazań układów pomiarowo-rozliczeniowych, a także z zawieraniem i dotrzymywaniem warunków umów i prawidłowości rozliczeń. Stawka jest obliczana jako iloraz tych kosztów i liczby układów pomiarowo-rozliczeniowych albo liczby zawieranych umów. Ponadto, zgodnie z § 29 ust. 2 rozporządzenia taryfowego, stawki opłat abonamentowych kalkuluje się jako stawki miesięczne i różnicuje ze względu na standardową dla danej grupy taryfowej długość okresu rozliczeniowego, określoną w taryfie.

Dodatkowo ORLEN podkreśla, że wysokość opłaty abonamentowej nie jest ustalana przez przedsiębiorstwo energetyczne w sposób dowolny. Stawka ta stanowi element taryfy, która podlega bezwzględnemu obowiązкови zatwierdzenia przez organ regulacyjny – Prezesa URE – w drodze decyzji administracyjnej, stosownie do art. 47 ust. 1 i 2 ustawy Prawo energetyczne. Prezes URE prowadząc postępowanie taryfowe działa w oparciu o ustawowy mandat ochrony interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i stawek opłat (art. 23 ust. 1 ustawy Prawa energetycznego). W ramach tego procesu regulator weryfikuje strukturę kosztów przedsiębiorstwa energetycznego i zatwierdza wyłącznie te stawki opłaty abonamentowej, które znajdują pełne uzasadnienie ekonomiczne oraz odzwierciedlają rzeczywiste, niezbędne koszty obsługi handlowej. Tym samym obowiązujący mechanizm taryfowy gwarantuje odbiorcom pełną ochronę prawną i administracyjną przed arbitralnością dostawcy przy ustalaniu cen.

Koszty te mają charakter stały – są ponoszone niezależnie od ilości pobranego w danym okresie paliwa gazowego. Dlatego opłata abonamentowa jest kalkulowana jako opłata stała. Jej wysokość podlega kontroli i zatwierdzeniu przez Prezesa URE, co wyklucza możliwość dowolnego jej kształtowania przez przedsiębiorstwo energetyczne.

Status spółki z udziałem Skarbu Państwa nie zwalnia przedsiębiorstwa z obowiązku stosowania przepisów ustawy Prawa energetycznego, ani z wymogu pokrywania uzasadnionych kosztów działalności w sposób przewidziany przepisami prawa z zakresu kalkulacji taryf. Działanie zgodne z zatwierdzoną taryfą stanowi realizację obowiązków ustawowych, a nie działanie przeciwko interesom odbiorców.

W odpowiedzi na pytanie dotyczące zasad pobierania opłat stałych oraz zmiennych w zakresie usług dystrybucji paliw gazowych, Spółka wyjaśnia, że podział opłat na stałe i zmienne nie stanowi rozwiązania dowolnego, uznaniowego ani służącego mnożeniu kategorii opłat. Wynika on wprost z przepisów ustawy Prawo energetyczne, w szczególności z art. 45 tejże ustawy oraz rozporządzenia taryfowego. Zgodnie z § 3 ust. 1 tego rozporządzenia, określone w taryfie ceny lub stawki opłat dla poszczególnych grup taryfowych różnicuje się odpowiednio do kosztów uzasadnionych wykonywanej działalności gospodarczej związanej z dostarczaniem paliw gazowych, z uwzględnieniem eliminowania subsydiowania skrośnego.

Powyższe rozporządzenie nakazuje aby przedsiębiorstwa energetyczne odpowiadające za dystrybucję paliwa gazowego kształtowały taryfy w taki sposób, aby stawki opłat oparte były na ponoszonych kosztach. W praktyce regulacyjnej prowadzi to do wyodrębnienia:

- stawki stałej – pokrywającej koszty niezależne od ilości dostarczonego paliwa gazowego (m.in. koszty gotowości sieci dystrybucyjnej, utrzymania infrastruktury, stałej obsługi technicznej i eksploatacyjnej),
- stawki zmiennej (opłaty zmiennej) – pokrywającej koszty bezpośrednio zależne od ilości (wolumenu) dostarczonego paliwa gazowego.

Stawki opłat dystrybucyjnych – zarówno stała, jak i zmienna – stanowią integralną część taryfy ustalanej przez przedsiębiorstwo energetyczne na podstawie uzasadnionych kosztów wykonywania działalności. Taryfa ta, w tym wysokość i struktura wspomnianych stawek, podlega zatwierdzeniu przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie art. 47 ustawy Prawa energetycznego. Prezes URE w ramach postępowania taryfowego weryfikuje, czy zaproponowane stawki odpowiadają kosztom uzasadnionym, czy zostały skalkulowane zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz czy nie prowadzą do nieuzasadnionego obciążenia odbiorców.

Mając na uwadze powyższe, myORLEN sp. z o. o. wskazuje, że świadczy na rzecz odbiorców usługę kompleksową w rozumieniu art. 5 ust. 4 ustawy Prawo energetyczne. W ramach tej usługi faktura zawiera dwa odrębne rodzaje opłat:

- opłaty zależne od myORLEN sp. z o. o. (część handlowa) – obejmujące cenę paliwa gazowego oraz opłatę abonamentową. Wysokość tych opłat wynika z taryfy zatwierdzonej przez Prezesa URE dla działalności w zakresie obrotu paliwami gazowymi i jest bezpośrednio związana z działalnością przedsiębiorstwa.
- opłaty dystrybucyjne – obejmujące stawkę stałą oraz stawkę zmienną za świadczenie usługi dystrybucji paliw gazowych. Opłaty te nie są kształtowane przez OSD (Operatora Systemu Dystrybucyjnego, np. Polską Spółkę Gazowniczą sp. z o.o.). Wynikają one wyłącznie z taryfy zatwierdzonej przez Prezesa URE dla przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się dystrybucją paliw gazowych, do którego sieci odbiorca jest przyłączony. Przedsiębiorstwo świadczące usługę kompleksową, czyli myORLEN sp. z o.o. jest zobowiązane do ich pobierania od odbiorcy i przekazywania ww. operatorowi.

Z poważaniem
Wojciech Balczun
Minister

dokument podpisany elektronicznie
1288336.4872108.3860917

Do wiadomości:
Kancelaria Prezesa Rady Ministrów